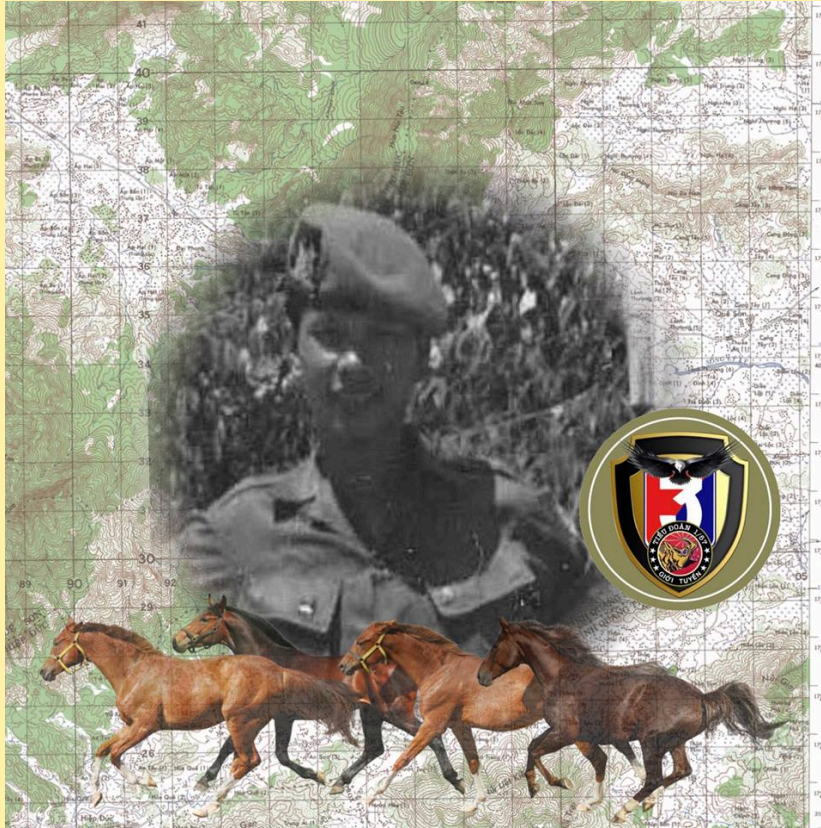

Nhớ Thuở Vào Đời

Lê Trịnh Thanh- AKA "Tê Giác"-221

Tạp Ghi

44 NĂM SAU, NHỚ THUỞ VÀO ĐỜI.

"Ngựa chứng hay thuần là do bản lãnh của người cầm cương cưỡi ngựa."

Mùa Hè 1973 của 44 năm trước, khoá Kiên trì ra trường, 11 sĩ quan chọn về SD3BB, từ giã gia đình và người yêu. Chấp nhận làm người lính bảo vệ miền Nam, bước vào cuộc chiến trong vùng đất Quảng xa nhà của Quê hương. Tuổi trẻ với những suy nghĩ của bước chân đầu đời ĐÚNG SAI, làm bài học cho người sĩ quan trẻ khi nắm sinh mệnh thuộc cấp nơi chiến trận.

Sau những ngày nghỉ phép mãn khoá và xin phương tiện máy bay ra Đà Nẵng. Tui và [Nguyễn Văn Linh \(21\)](#) đưa tờ Sự vụ lệnh cho anh Trung sĩ ngồi trước của phòng TQT/BTL/SD3BB tại căn cứ Hoà Khánh.

Nhìn vào tờ giấy, người Trung sĩ nói nhỏ: "Sao hai Chuẩn Úy trình diện sớm vậy." Tía Má ui, tui đang lo vì trình diện trễ 1 tuần mà chả nói sớm, hay là chả nói "móc họng" hai thằng SQ mới ra trường, còn hôi mùi sữa. Chả mang 2 tờ sự vụ lệnh ghi vào sổ và mang vào trong phòng. Một lúc sau, hai thằng tui theo chả ra xe Jeep với tài xế chở qua TTHL/SD3.

Đến Trung tâm Huấn Luyện, bàn giao giấy tờ và 2 đĩa tui cho Thiếu úy An trong phòng. Sau một vài câu xã giao, Th Úy An cho biết việc ăn uống tự ai nấy lo, có thể ăn ở CLB trong thời gian chờ các SQ của khoá đến đầy đủ và chỉ hướng lên một dãy nhà tiền chế ở trên đồi phía sau văn phòng. Hai đĩa tui vác ba lô leo lên đồi với cái nóng miền Trung cháy da, một người lính khoá sinh đứng chờ trước cổng vào khu tân binh và hướng dẫn đến một căn nhà dành cho SQ cư trú, chờ phân bổ hoặc tham dự các lớp huấn luyện tại Trung tâm.

Có ba tên Chuẩn Úy cùng khoá đang ở trong phòng, Tui gặp lại Phan Văn Tiếp 221, Bích 21, Nguyễn Cung Đạt 21. Quảng cái ba lô lên một cái giường sắt trống có tấm nệm dày làm tại Mỹ, tui hỏi chuyện với mấy tên ra trước tình hình sinh hoạt ra sao, cũng chẳng có tin gì mới chỉ biết là đợi, ngoài lời cố vấn là ra ngoài cổng TTHL có các quán bán cơm và cà phê.

Thêm những ngày chờ đợi, ngày hai bữa ăn đầu đường xó chợ xong vô phòng tránh cái nóng. Thăng Đạt giết thời gian bằng cách lấy viết BIC vẽ hình lên những tấm nệm, ban đầu nó vẽ cảnh, sau chuyển sang vẽ bộ phận sinh dục từ nhỏ đến to, từ nam đến nữ, đủ thể đủ kiểu, xong tấm nệm này sang tấm nệm khác. Thăng Trần Kim Thành 232 mượn cây đàn guitar dạo vài khúc classic giải sầu, mấy thằng khác mò ra quán cà phê nghe nhạc ở trước TTHL. Tui kiếm góc vắng, ngồi viết hai ba lá thư về cho gia đình và cô bạn gái yên lòng.

Những ngày nằm dài trên giường, cả đám lạ nước lạ cái chưa biết địa phương này ra sao, mấy ngày đầu tui và Linh còn ra quán cà phê ngồi cho qua ngày. Tui quen thằng Linh lúc xin máy bay ra Đà Nẵng và nhìn thấy huy hiệu SĐ3, trên tay áo của nhau ở trạm Tiếp Vận bên Khánh Hội. Sau này khi ra Tiểu Đoàn tui có gặp lại nó vài lần và có đêm la cà cùng nó ở các phòng trà khi TĐ tui về chính trang.

Thằng Tiếp gốc Mỹ Tho, mang kiếng cận, người nhỏ con than thở không còn tiền ăn cơm, cùng trung đội 221 ở Thủ Đức, nó là cháu của Tr úy Diệp cán bộ coi Tr đội 221. Không biết hoàn cảnh gia đình nó ra sao, ở Thủ Đức nó không chịu đi phép. Cuối tuần, nó la cà với đám bạn khoá đàn em, nhậu nhẹt ở các quán khu Thiết giáp và cổng số 9. Hàng quán biết mặt nó, ghi sổ, cầm thẻ lương, bằng Tú Tài 1, 2. Ngày lãnh lương chủ nợ đứng chờ nó, có tháng trả nợ không đủ với tiền lương, nó lại là thằng ra trình diện sớm nên mau hết tiền ăn trong lúc chờ về đơn vị mới.

Mấy ngày ngồi quán, nghe bàn dân thiên hạ từ những người lính ở các đơn vị về học bổ túc, tui cũng hiểu một ít "chuyện chiến trường, đem con bỏ chợ" qua mùa hè 72 và tiểu sử SĐ3 khi bị mang danh "Chạy làng" trong khi các binh chủng khác cũng "Chạy". Sư Đoàn 3 đang chán chĩnh lại, đủ mọi thành phần "cứng đầu, ba gai, quân phạm, lao công đào binh giảm án" theo lệnh bổ xung quân số của TTM, từ các quân khu "thải" về. Lính tráng và SQ có thành tích, tui bây giờ mới hiểu câu nói của tên Trung sĩ ở phòng TQT khi ra trình diện sớm. Cuối cùng thêm các tên trong khoá nhập trại như Tài 24, Nguyễn Văn Tuế 24, Phan Văn Yết 23, Phạm Nam Hải 23, Trần Văn On 23. Tổng cộng 11 con ngựa non lý lịch "chưa sạch nước cản" mới ra chiến trận.

Trung tâm HL bắt đầu chương trình hướng dẫn, đi thăm viếng các đơn vị trực thuộc theo lệnh Chuẩn tướng Nguyễn Duy Hình Tư Lệnh Sư Đoàn 3. Những chuyến đi thăm, không làm cho tui thích thú hay học hỏi điều gì vì tâm trạng bất ổn, cho cuộc sống ngày mai không

biết đến đơn vị nào. Trận chiến ra sao khi đối diện thực chất với bom đạn và quân thù. Cả đám đều từ Sài Gòn và miền Nam ra và cũng là lần đầu tiên biết miền Trung. Một vùng đất khô cằn “chó ăn đá gà ăn sỏi” khác xa miền Tây ruộng lúa phì nhiêu, ao hồ sông lạch mà mấy tháng trước tui tui sống và hoạt động trong các làng xã của miền Nam tự do.

Sau vài ngày thăm viếng, hình như ai cũng chán nản, nên cả đám không muốn xuống đồi tiếp tục đi thăm viếng. Thiếu úy An sĩ quan Trục đã nhiều lần gọi điện thoại cho khóa sinh trực, thúc dục đám ngựa non xuống tập hợp để đi thăm viếng nhưng 2 con ngựa dỗi ý đi xuống đồi, đám sĩ quan còn lại không ai đáp ứng. Thiếu úy An phải thân chinh lên trên đồi, đến cửa phòng chửi thề và la hét, nói tất cả phải xuống trình diện Thiếu tá Chi Huy phó ngay.

11 Chuẩn úy tập hợp trước văn phòng Chi Huy phó Trung Tâm. Tui cao giơ đứng hàng trước, Thiếu tá T (nguyên là TĐT TĐ 2/2) đội nón beret từ văn phòng bước ra, sau màn chào kính của Th úy An, ông đi đến nhìn từng khuôn mặt của các Chuẩn úy, khi đến trước mặt tui, ông dừng lại và chỉ tay vào tui hỏi lý do gì mà tui không đi thăm viếng. Tía má ui, chắc ông thấy chỉ có mình tui đội cái nón beret, ngang tàng như ông nên hỏi cho bỏ ghét.

Tui trả lời: "Thưa Thiếu tá, tui tui mấy ngày qua đã đi thăm nhiều đơn vị trực thuộc của Sư Đoàn, nhưng sau những cuộc tiếp đón, thuyết trình của các đơn vị, tui nhận thấy không mang đến một lợi ích nào cho cá nhân tui mà trái lại làm tốn thời gian của các đơn vị được lệnh đón tiếp tui. Lấy một đơn vị làm bằng chứng là Tiểu Đoàn 3 Quân Y, khi đến thăm vào các khu nhà cho bệnh nhân, nhìn những người lính bị thương đang nằm điều trị, người bị đạn pháo mất tay, kẻ bị cụt chân vì mìn bẫy và những binh lính nằm rên la, đau đớn với vết thương trên giương. Tui tui là những người lính mới, hiểu rằng trong những ngày sắp tới, sẽ đối diện với địch quân, mà cuộc thăm viếng tại quân y viện đã làm cho cá nhân tui hoang mang, có ấn tượng không tốt khi nhìn và nghe những tiếng rên la của thương binh. Đó là lý do mà cá nhân tui không muốn đi thăm các đơn vị buổi trưa này."

Sau vài phút yên lặng, Thiếu tá T nói: “Bản thân tôi, năm 72 khi Sư Đoàn 3 di tản về đến sông Mỹ Chánh, gặp Tướng Trưởng ra lệnh cho tôi dẫn một Trung Đội qua lại bên kia sông đóng chốt để ngăn chặn địch quân. Các anh nghĩ xem với cấp bậc Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng, tôi vẫn tuân lệnh dẫn Trung Đội qua sông ngăn chặn địch quân. Các anh là các sĩ quan mới, chưa có kinh nghiệm trong chiến trận, vì thế Tư Lệnh Sư Đoàn mới dành một thời gian, cho các anh đi thăm một số đơn vị trực thuộc để hiểu rõ cơ cấu tổ chức của Sư Đoàn. Ngoài chiến trường đang cần những sĩ quan Trung đội Trưởng nhưng các anh đã không hiểu, thời gian này là thời gian quý báu trước khi các anh ra chiến trận mà đã tỏ thái độ không tuân lệnh. Hôm nay, các anh không tuân lệnh thượng cấp thử hỏi ngày mai ra chiến trường, các binh sĩ không tuân lệnh của anh, thì hậu quả sẽ ra sao. Còn bây giờ, các anh chỉ có một công việc nhỏ mà đã chống đối, đến khi gặp việc lớn các anh sẽ thất bại. Thiếu úy An lấy tên các sĩ quan này phạt mỗi người 10 ngày trọng cấm.”

Nghe bị phạt, tui nghĩ mình có làm có chịu, cũng là bài học nên suy ngẫm. Thăng Bích dơ tay xin nói, nó ca bài "Con đại cái mang" mới ra trường chưa biết mùi thuốc súng, giữa sách vở và đường đời mới bước khác xa, nên bất tuân lệnh "thi hành trước, khiếu nại sau", nên cả nhóm bốc đồng, lờ đại, xin Thiếu Tá bỏ qua và coi như bài học nhớ đời của mấy con ngựa non háu đá. Không ngờ bài ca hiệu nghiệm, mát lòng nên Thiếu Tá T ra lệnh tan hàng và cho Th úy An dẫn đám ngựa chứng lên xe GMC đi thăm các đơn vị theo chương trình

sắp đặt. Phạt và Tha cũng là phương cách của cấp chỉ huy thu phục nhân tâm với thuộc cấp.

Chương trình thăm viếng kết thúc, tất cả 11 sĩ quan đứng trình diện trong văn phòng Chuẩn Tướng Nguyễn Duy Hình, để nghe huấn thị của Tư Lệnh trước khi phân phối về Trung Đoàn. Tướng Hình ngồi trên ghế nói về những ngày khó khăn của Sư Đoàn đã qua, và mong các sĩ quan mới về góp bàn tay xây dựng cho Sư Đoàn được tốt đẹp hơn. Tư lệnh đứng lên, đi đến bắt tay từng người và hỏi gia đình ở đâu, mấy sĩ quan đứng ở hàng đầu đều trả lời nhà ở Sài Gòn hay trong Nam, Tướng Hình đến bắt tay hàng sau cũng vẫn câu hỏi và cũng được trả lời nhà ở Sài Gòn và trong Nam, khuôn mặt của Tư lệnh có vẻ không vui vì không có sĩ quan nào nhà ở miền Trung.

Ra khỏi văn phòng, người Trung úy tùy viên hỏi ai là Chuẩn úy On và kéo ra góc sân nói chuyện. Tất cả xuống phòng Tổng Quản Trị chờ phân phối, một sĩ quan bước ra cầm bảng danh sách cho biết là phân chia về Trung Đoàn 2 : 3 sĩ quan, Trung Đoàn 56: 3 sĩ quan và Trung Đoàn 57: 5 sĩ quan. Các sĩ quan muốn về Trung Đoàn nào thì thảo luận cùng nhau rồi cho biết quyết định.

Mấy ngày trước, tui cũng được biết Trung Đoàn nào đánh giặc giỏi, Trung Đoàn nào đang đóng ở đâu qua những người lính của các đơn vị gửi về học các lớp tại trung tâm. Sau khi bàn tán, suy nghĩ các ngựa chứng quyết định cho sự lựa chọn của mình.

Trung Đoàn 2: Chuẩn úy On, Yết và Tài.

Trung Đoàn 56: Chuẩn úy Hải, Linh và Tiếp.

Trung Đoàn 57: Chuẩn úy Bích, Đạt, Thanh, Thành và Tuế.

Trở về TTHL các ngựa chứng chuẩn bị hành trang cho ngày mai có xe chở về Trung Đoàn và chiều hôm đó cả đám kéo nhau ra ngoài Đà Nẵng cho biết thành phố, buổi café chia tay và tối về cư xá sĩ quan vắng lai ngủ. Sáng hôm sau, trở lại TTHL chờ xe đón về các hậu cứ Trung Đoàn. Thêm vài ngày quan sát tại BCH/TĐ57 đóng tại Đại Lộ và phân phối về các TĐ. Bích, Đạt về TĐ3/57, Tuế, Thành và Thanh về TĐ 1/57.

Đời binh nghiệp bắt đầu với cuộc chiến trước mặt và phần số của các con ngựa non Kiên Trì thành ngựa chứng hay thuần là do bản tính và một phần lệ thuộc vào cấp chỉ huy trực tiếp lãnh đạo.

Triết lý Chứng, Thuần hoặc Đúng Sai quanh quẩn bên ta trong cuộc sống và Xã hội loài người.

Thanh Tê giác 221.

Tháng 5/2017.

- Nguyễn Cung Đạt 21 bị thương năm 1973, sau nghe nói giải ngũ.
- Trần Kim Thành 232 tử trận tại Dương Thông 11/1974.
- Linh 214 trở thành ngựa chứng, bị giam lon nên không dính trại Tù.
- Thanh 221 & Phạm Nam Hải 23, vượt biên lưu vong ở USA.

=====++++=====

Hình chụp trước ĐĐ 22

Trung tá An, Thiếu úy Thanh, Đại úy Côn, Đại úy Thắng